

Người Hèn Mọn Mà Khôn Ngoan Vẫn Có Thể Ngẩng Đầu

Cha Christophe Kelbert là Linh Mục thuộc Hội Thừa Sai Paris MEP từ 26 năm nay truyền giáo tại Đài Loan. Xin nhường lời cho Cha nói về kinh nghiệm bài học sự thỉnh lạng của THIÊN CHÚA đến từ các **anh chị em khuyết tật**.

Tôi đặt chân đến Đài Loan mà không có dự án đặc thù nào hết, bởi lẽ tôi hoàn toàn ý thức THIÊN CHÚA dẫn đường và tháp tùng chúng tôi. Ban đầu các Linh Mục cùng Hội Thừa Sai Paris hướng tôi về phía các người di dân bản xứ. Sau đó THIÊN CHÚA mời gọi tôi ra đi gặp gỡ và giúp đỡ các anh chị em khuyết tật. Và đây là nhiệm vụ tôi chu toàn cho đến ngày hôm nay và nhận được không biết bao nhiêu bài học cùng ơn lành.

Cuộc viếng thăm của ông Jean Vanier - người sáng lập Cộng Đoàn Con Tàu chuyên chăm sóc người tàn tật - cách đây hơn 20 năm đã để lại những dấu ấn sâu đậm trong tâm lòng các nhà giáo dục chuyên nghiệp Đài Loan.

Hồi ấy, đó là lần đầu tiên, họ nghe một điều khác với điều mang tính chất thuần túy là tháp tùng trị liệu những người tàn tật. Chính các nhà giáo dục này đưa tôi hội nhập vào công việc. Ban đầu tôi đi theo họ với ít nhiều băn khoăn lo lắng. Dần dần tôi khám phá ra nhiều điều mới lạ và sau cùng, tôi nhận được rất nhiều niềm vui.

Dịp Giáng Sinh năm 2014 người ta mời tôi trình bày chứng từ trước 200 học sinh trung học. Các thiếu niên hỏi tôi:

- Từ 20 năm qua cho đến khi thành lập Cư Xá Tình Yêu, điều gì khuyến khích hay nâng đỡ Cha?

Tôi không ngần ngại trả lời ngay:

- Tình Bằng Hữu!

Thật vậy, tôi cũng như bao người khác, không biết bao nhiêu lần chúng tôi nản chí sồn lòng, nhưng rồi chúng tôi luôn luôn khởi sự lại từ đầu, không hăn vì chúng tôi theo đuổi một lý tưởng tốt đẹp, cũng không phải vì chúng tôi chu toàn một sứ mệnh cao cả, cho bằng chỉ vì một lý do rất đơn giản là một tình bằng hữu đã nối kết chúng tôi với các anh chị em khuyết tật!

Chính các anh chị em khuyết tật mang đến cho chúng tôi nhiều điều thiện hảo hơn là chúng tôi có thể trao hiến trọn con người chúng tôi cho các anh chị em khuyết tật.

Còn hơn thế nữa .. Tình bằng hữu với các anh chị em tàn tật khiến chúng tôi khám phá ra cái giòn mỏng yếu kém của riêng chúng tôi. Hành trình chúng tôi cùng đi chung là một khám phá cho chính chúng tôi. Càng tiến bước chúng tôi càng có cảm tưởng mình mới ở giai đoạn khởi đầu. Tôi còn dám đi đến khẳng định rằng việc khám phá ra khuyết tật nơi tha nhân làm cho chúng tôi khám phá ra gương mặt đích thật của chính mình, không dấu diếm gì ráo trọi và điều này làm cho chúng tôi khám phá ra Đức Chúa GIÊSU KITÔ cùng đi với chúng tôi, trong nỗi yếu kém, trong các nghi ngờ, trong sự lo sợ và cả trong những thất bại của chúng tôi nữa. Cuộc hành hương của chúng tôi nơi trần gian vừa dài vừa ngắn, nhưng khi chúng tôi cùng đi với những người yếu ớt hơn, chúng tôi luôn luôn hướng tới điều chính yếu. Có thể nói là chúng tôi khám phá ra chính con người chúng tôi cũng như khám phá ra ơn gọi đích thật của chúng tôi.

Ngay từ những ngày đầu mới khởi sự Cư Xá Người Khuyết Tật, việc cầu nguyện và Thánh Lễ luôn giữ vị trí trung tâm trong các sinh hoạt của chúng tôi. Cầu nguyện với những người đơn sơ bé nhỏ thoát nhìn có vẻ như chuyện không thể hiểu được, nếu không muốn nói là vô ích! Thế nhưng, Chúa Thánh Linh lại tác động trong những trái tim và tâm trí đơn sơ nhất. Đây là một thực tại vượt xa cái khả năng hiểu biết của loài người.

Một thiếu niên tàn tật chỉ phát âm được vồn vện hai tiếng Ba và Má và mỗi lần như thế lại đòi hỏi một cố gắng vượt mức. Nhưng mỗi khi phát âm được, cậu bé để lộ niềm vui khôn tả trong ánh mắt. Điều này khiến chúng tôi thật xúc động khi nghĩ mình không cần phải làm một cố gắng nào hết cũng nói năng trôi chảy.

Để kết thúc, tôi có thể nói rằng những anh chị em tàn tật giản dị đơn sơ là một nhắc nhở thường xuyên tôi phải hoán cải trở về với Phúc Âm và về với Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Tôi giảng và nói thật nhiều về THIÊN CHÚA nhưng thế giới vẫn còn đầy dẫy những cuộc xung đột tư tưởng và tôn giáo. Nhưng khi tôi đứng trước các anh chị em tàn tật, tôi tự để cho mình thấm nhuần đức tính đơn sơ và sự thật của họ cũng như niềm vui và nỗi khổ của họ, nhưng nhất là thấm nhuần ngôn ngữ của đôi mắt và sự thinh lặng của THIÊN CHÚA.

... ”Người hèn mọn mà khôn ngoan vẫn có thể ngẩng đầu, và được ngồi giữa những người làm lớn. Đừng khen một người đàn ông vì người ấy đẹp, và đừng ghét ai vì vẻ bên ngoài. Trong các loài có cánh, ong là bé hơn cả, thế mà nó làm ra chất ngọt hảo hạng. Chớ khoe khoang vì bộ áo bên ngoài, cũng đừng tự cao trong ngày được vinh dự. Công trình của THIÊN CHÚA thật lạ lùng, nhưng vẫn là bí ẩn đối với phàm nhân. Nhiều bậc đế vương phải ngồi xuống đất, còn kẻ không ai ngờ lại được mang vương miện. Lắm người quyền thế bị nhục nhã ê chề, và nhiều kẻ cao sang bị nộp vào tay người khác” (*Huân Ca 11,1-6*).

(*”MISSIONS ÉTRANGÈRES DE PARIS”, Asie et océan Indien, No 504 - Avril 2015, trang 12-15*)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt